

RKSV LENS JAARVERSLAG 1937- 1938

Terugziende beschouwingen zijn niet alleen van belang uit historisch oogpunt, maar kunnen - zoals alle historie - van waarde zijn voor de les en de onderrichting, welke zij bevatten.

Moge dit verslag, waarvoor wij Uw aandacht vragen, niet slechts waarde hebben als overzicht, maar moge zijn waarde in bovenbedoelde zin verder strekken.

In l e i d i n g.

Dit verslag zouden wij willen aanvangen met U in herinnering te brengen de ondertoon van het vorig rapport en de geest, waarin dit was vervat. Herinneren wij ons dit goed, dan zien wij, dat de vele gegevens, welke in dat verslag voorkwamen, overschaduwd en opzij gedrongen werden door iets anders, iets kenmerkends voor het geheel.

Het is moeilijk dit in enkele woorden te formuleren. Wij zouden het een appèl kunnen noemen aan een betere toestand; een uitnodiging tot meer medewerking; een zwak geformuleerde klacht tot de leden; een verzoek tot meer steun, hulp en daadwerkelijk verenigingsleven; een teleurstelling voor het bestuur, dat zijn vele werken onbeloofd zag; een drift naar een toestand, zoals deze nog in de herinnering leefde; een verlangen naar iets beters, iets hogers, iets in evenredigheid met de getoonde werkkraft der bestuurderen en ook in overeenstemming met de standing van de vereniging.

Een stille hoop was het, dat het variatierijke leven voor L en S andere toestanden zou mogen scheppen. Het was een uitzien en een zoeken in de verte naar het morgenrood van een nieuwe dageraad...

Dit was het kenmerk van het vorig verslag, de karakteristiek; dit herinnerde men zich nog na weken, nadat alle andere feiten reeds lang verdoezeld waren. Dit was de totaal-indruk.

B e s t u u r s p r o b l e e m.

En ziet ! Volgens lijnen van geleidelijtheid zijn in de loop van het verenigingsjaar 1937-1938 vele vage wensen en verborgen verlangens in vervulling gegaan.

Kort nadat immers de laatste woorden van het overzicht waren weggestorven, werd reeds een nieuwe voorzitter geïnstalleerd, wiens blijde intocht wij ons nog allen herinneren. Hiermede was een probleem opgelost, dat sedert maanden om een oplossing schreeuwde, t.w. het bestuursprobleem. Er van dit moment is alles goed gegaan; de oplossing van het eene probleem, bracht de oplossing van vele andere met zich.

Sindsdien is hersteld wat bedorven, vernieuwd wat verouderd, verbeterd wat onvolmaakt, rechtgezet wat scheef en verstevigd wat verzwakt was. Onhoudbare toestanden werden in studie genomen en verbeterd, verschillen overbrugd en leemten aangevuld. Actie trad in plaats van rust. Allerwege. Oude relaties werden vernieuwd en nieuwe aangeknoopt. In deze mobilisatietoestand voelde elk lid meer dan vroeger, dat hij mede verantwoordelijk was voor de goede gang van zaken. De geest, de mentaliteit veranderde.

Wij zullen trachten in een overzichtelijk geheel deze gegevens uit te werken.

Het nieuwe bestuur was aanvankelijk als volgt samengesteld:

J.W. Dubois, voorzitter;

A. Walhain, secretaris;

Chr. Miltenburg, penningmeester;

P. Juffermans vice-voorzitter en

Fr. Verhoef, bestuurslid zonder portefeuille.

Het begon zijn taak met een krachtige voortstuwing van het verenigingsleven, zich baserend op de belofte, dat een andere tijd onder betere gunstiger omstandigheden zou aanbreken.

T e r r e i n k w e s t i e

Het eerste, probleem, dat na het bestuursprobleem voor oplossing in aanmerking kwam, was de terreinkwestie. Hier diende verandering te komen. In dit verband herinneren wij aan de uitvoerige passages, welke in het vorig verslag voorkwamen. Wij mogen ter illustratie daaruit nog even het navolgende lichten: 'Indien het bestuur er in mocht slagen ook deze hinderpaal - d.i. het oude Waterloo - welke de vooruitgang van de vereniging in de weg staat, weg te nemen, dan kunnen wij er van verzekerd zijn, dat wij met onze junioren, de oude kern, de gezonde geest, een nieuwe toekomst tegemoet zullen gaan. Een toekomst, waarin het woord "degradatie" door het tegenovergestelde begrip zou kunnen worden vervangen".

Hier lag de taak van het bestuur. Voorwaar een moeilijke opdracht!

Sanering van het oude Waterloo was onmogelijk gebleken; er bleef niets anders over dan naar een nieuw terrein uit te zien. Na vele voorbereidende besprekingen, welke voornamelijk vielen in de periode, gelegen tussen de Algemene Vergadering dd. 7 Juli 1937 en de tussentijdse vergadering ddu 27 Augustus d.a.v., en die speciaal de financiën betroffen, werd besloten tot het huren van een terrein op het complex Ockenburgh. Het tekort, dat bij de raming gebleken was, drong ons er toe een veld te huren met de kleinste afmetingen, waarbij echter de terreinkosten nog altijd sprongen van f 200 op f 500,-.

Het allereerste plan, n.l. de officiële opening van het terrein in begin September, waarvoor reeds de vereniging Graaf Willem II met 2 elftallen was uitgenodigd, kon in verband met de ontstane vertraging in de werkzaamheden op Ockenburgh, niet verwezenlijkt worden. Zodoende werd met goedkeuring van de vergadering van 27 Augustus 1937 overgegaan tot verlenging met een maand van de huur van het oude veld. In de maand September vond de verhuizing plaats, welke geheel door de leden zelf werd uitgevoerd. Wij noemen hier dankbaar de volgende namen: C. Bontje, A. Blok, D. Boortman, F. Verhoef, Chr. Miltenburg, J. van Venrooy, L. Eykelhof, C. v.d. Laan, W. Beerens, N. Bosman en J. Runderkamp. Deze leden hadden ook een belangrijk aandeel in het speelklaar maken van het nieuwe veld, in het plaatsen en verven van de goalpalen en in het afbakenen van het terrein.

O p e n i n g L e n s - h o m e.

3 October, de herdenkingsdag van Leidens Ontzet, zou de grote dag zijn! Na zeven jaren van beleg op het oude Waterloo door onoverwinbare elementen, welke wij nog alle kennen in hun uitingen, welke de oorzaak vormden van een onbespeelbare grasmat; van een ontoegankelijk oord; van ongezelligheid en ongerieflijkheid; na zeven jaren van beleg gaf L en S zich over, capituleerde, verdween, maar verrees tegelijkertijd als een Phenix uit de asse van achteruitgang.

3 October! Wij moeten hier even bij stilstaan. In echt christelijke zin werd de dag begonnen met een H.Mis voor de leden van de vereniging in de kapel van de eerwaarde Broeders in de Noorderbeekdwarsstraat, en vervolgens te 13 ½ uur de plechtige inzegening van terrein en kleedtent door den Geestelijk Adviseur, den weleerwaarden Heer E. Stolwijk. In de geest zien wij nog den priester voortschrijden met zijn koorknaap, al zegenend en onder het uitspreken van de liturgische gebeden. Wij herinneren ons verder nog al die kleine dingen, welke aan deze dag een officieel tintje moesten geven. Het overbrengen van de Lens-vlag door de gezamenlijke junioren van het oude naar het nieuwe terrein; het doorknippen van het lint door Mevr. Dubois; het hijsen van de blauw-witte vlag op de clubtent door den heer Klein, voorzitter van de Stichting Haagsche Sport- en Speelterreinen. Wij leven nog mee met de toespraak van den Adviseur en hebben nog sympathie voor de rede van den heer Dubois. Wij zien nog het groot aantal aanwezigen, officiële personen, leden met familie en kennissen, vroegere vrienden en nieuwe vrienden, die met honderden op het terrein aanwezig waren.

Maar net alleen als toeschouwers waren vele oude vrienden teruggekeerd; ook als spelers, want als LenS 1 zich te 2.30 uur, na afloop van het officiële gedeelte, opstelt voor de eerste competitiewedstrijd tegen

KRVC 1, ontdekken wij vijf oud-spelers in het eerste elftal, t.w.:

C. v.d. Laan, keeper; J. v.d. Kleij, linksback; C. Bontje, rechts-back; H. v. Rijn, linksbinnen en H. Janssen, middenvoor. Dit was de bloem van de veteranenploeg, welke gedurende de maanden Juli en Augustus 1937 her en der triomfen oogstte, en het bestuur was er in geslaagd om deze spelers voor een langere termijn te engageren.

Wij komen terug op de match tegen KRVC 1. De rust trad in met 3-1 en de eindstand was 3-6. Dit vormde een tegenslag, dit was een schaduw, maar dit kon toch niet beletten, dat ter sluiting van deze dag des avonds in Café Emma een intiem Lensfeest werd gehouden, met muziek, zang en voordracht.

De belangstelling op Ockenburgh en het effect hiervan was een bemoeïging voor het bestuur. Het ledental groeide en vele donateurs werden genoteerd. De financiële toestand baarde niet zoveel zorg als aanvankeijk gedacht werd; bovendien word de oude clubtent met toebehoren onverwacht op voordelige wijze van de hand gedaan. Gezien de gunstige vooruitichten aarzelde het bestuur niet om het enigste bezwaar, dat het terrein op Ockenburgh met zich bracht - de geringe afmetingen -, weg te nemen en ing dan ook over tot inhuring van een nieuw veld van groter formaat.

De uitbouw van de vereniging bracht meerdere werkzaamheden met zich en zodoende werd de heer J.v. Venrooy als 2e secretaris aan het bestuurschaam toegevoegd, terwijl verder een pers- en propaganda-commissie in het oeven werd geroepen.

P & P C o m m i s s i e

Deze commissie, wier werkzaamheden reeds voor de opening varn het nieuwe terrein waren aangevangen, was uit de navolgende leden samengesteld:

J. Dubois, voorzitter;

H. v. Rijn, secretaris;

W. v. Boheemen, penningmeester;

de HH. C.v. Egmond, P. Juffermans, H. Janssen, L. Janssen, J.v. Liempt, C. Bontje, J.v.d. Kleij, I. Meeuws.

Zij werd belast met de taak de vereniging naar buiten uit te dragen, propaganda te maken, de leden naast de bezigheid op het veld nog iets anders te bieden, de clubgeest te intensiveren. Zij heeft zich van deze taak op plichtsgetrouwe wijze gekweten. Propaganda arcrd gemaakt op veelzijdige manier. Raambiljetten met aankondiging van de te spelen hoofdwedstrijd verschenen over de gehele stad; in het centrum en in de buitenwijken; de Lens-Revue kwam uit in een nieuw kleed, hetgeen mogelijk gemaakt werd met de gelden, door een staf van adverteerders bijeen gebracht; een campagne ter verkrijging van donateurs en nieuwe leden werd onder haar leiding ingeluid; bijeenkomsten werden gehouden.

Wij herinneren hier aan de bovenvermelde bijeenkomst op 3 October ter gelegenheid van de opening van het nieuwe veld, verder aan de Sint Nicolaas-avond op 9 December '37, aan de grote feestavond in het Agnesgebouw op 6 Februari '37 en aan de Junioren-feestavond op 15 mei 1937, alsmede aan de bijeenkomst op 29 April, na afloop van de besprekingenn inzake de training. In het verslag van de commissie zullen al deze punten met vermelding van de details en bijzonderheden, nader worden belicht. Hier hebben wij hen slechts willen aanstippen.

Zo is dit jaar eer overvloed van feiten en vermeldenswaardige gebeurtenissen aanwezig. Wij hebben gesproken: 1. Over het nieuwe bestuur, 2. zijn allereerste werkzaamheden nl. de voortstuwing van het verenigingsleven en het verkrijgen van een nieuw veld met betere accommodatie, 3. over de feestcommissie. Over het technische gedeelte is echter in dit verslag nog met geen woord gerept. Mogen wij thans hiervoor Uw aandacht vragen.

T e c h n i s c h G e d e e l t e

In de Zondagcompetitie werd in de aanvang uitgekomen met 3 seniorelftallen en één Juniorelftal_ en in de Zaterdagmiddagcompetitie met twee juniorelftallen. In begin Augustus j.l. werd aan de Bond een opgave verstrekt van het aantal leden, t.w. 71, bestaande uit 35 senioren en 36 junioren; terwijl in de loop van het verenigingsjaar nog 31 leden werden opgegeven t.w. 14 senioren en 17 junioren; 15 leden traden uit de vereniging t.w. 9 senioren en 6 junioren. Aan het einde van het verenigingsjaar stonden bij het secretariaat 53 senioren en 60 junioren ingeschreven, totaal derhalve 113 leden, waarvan 11 nog niet ter kennis van de Bond waren gebracht. Het ledental nam dus toe met 113-71 is 42 leden, of bijna 60%.

Per brief var 26 October 1937 ging het bestuur er toe over de indeling te verzoeken van een vierde seniorenelftal in de Zondagmiddag-competitie en per brief van 24 November werd de indeling verzocht van een d-elftal in de junioren-competitie op Zaterdagmiddag.

Het aantal donateurs steeg van 20 op 65, of wel een toename met 225%.

De opmars kenmerkte zich op veler gebied, Met het systeem aanschrijvingen door middel van kaarten werd afgedaan.

Hiervoor in de plaats kwam een weekbericht, waarin het programma van de a.s. Zondag met de opstellingen van de diverse elftallen werd opgenomen en waarin bovendien de resultaten van de gespeelde wedstrijden werden vermeld. Op deze wijze ze werd wekelijks aan een 100-tal personen het actuele verenigingsnieuws ter kennis gebracht.

Het aantal leden en donateurs groeide, zoals werd aangegeven; het verenigingsleven werd voller, het aantal bezoekers steeg, getuige de grotere recette en in de loop van het jaar gingen reeds stemmen op, dat bij een verdere toename van het ledental en bij aanhouding van dezelfde gunstige vooruitzichten de noodzakelijkheid van het beschikbaar hebben van een tweede veld, onder de ogen moest worden gezien.

De onderhandelingen hier-toe verkeren thans in een vergevorderd stadium. Komen wij thans, na deze inleiding, op het zuiver technische gedeelte.

De prestaties zijn in het algemeen voldoende te noemen. Om voor de prestaties van elk elftal afzonderlijk in dit verslag een plaats in te ruimen is niet de bedoeling. Wij mogen hiervoor verwijzen naar het verslag van de Elfal-commissie. Even willen wij j stilstaan bij

het eerste elftal

Reeds in de aanvang van het seizoen had het bestuur de blijvende medewerking van den Heer **C. Halleen** ingeroepen, om te komen tot betere verrichtingen. Met toewijding werd aan ons verzoek voldaan. De onverwachte nederlaag tegen KRVC 1, welke wij in het voorbijgaan vermeldden, was een waarschuwing. Tot einde November werd geregeld elke Woensdagavond op Ockenburgh onder leiding van den heer Halleen een bijeenkomst gehouden voor de spelers en reserves van het eerste elftal. Het uithoudingsvermogen werd opgevoerd door middel van speciaal hiervoor geëigende oefeningen; voorbereidende besprekingen werden gehouden voor de komende match; de wedstrijd van de afgelopen Zondag vormde een punt van bespreking; fouten werden belicht en middelen aangegeven ter verbetering en voorkoming; nieuwe methoden werden naar voren gebracht.

Op die winterse avonden van 1937 werd den leden bijgebracht, dat al het persoonlijke in het spel opzij gezet moest worden en plaats diende te maken voor de verrichtingen van het geheel. De juiste geest werd opgekweekt. In stilte werd gewerkt, deze arbeid moest vrucht dragen.

Het uiteindelijk resultaat, dat ongetwijfeld ook in het verslag van de E-co besproken zal worden, was niet do zozeer begeerde plaats boven aan de ranglijst. Het vertegenwoordigde elftal eindigde op de 4e plaats in de 2e klasse DHVB Zuid. Dat dit toch nog een goed resultaat genoemd moet worden, moge blijken uit onderstaande gegevens, welke de plaats aangeven, welke Lens 1 overeenkomstig zijn prestaties in de verschillende competities der laatste jaren werd toegewezen.

1933 - 1934: 2e klas ICVB, op één na onderaan,

1934 - 1935: 2e klas ICVB, onderste plaats, Degradatie-wedstrijden. VVP verdringt Lens.

1935 - 1936: 1e klas DHVB, onderste plaats. Degradatie-wedstrijden. Lens handhaaft zich tegen Unio.

1936 - 1937: 1e klas DHVB, onderste plaats. Degradatie-wedstrijden. Vlaardingen verdringt Lens.

1937 - 1938: 2^e klas DHVB, Lens 1 neemt, in puntenaantal gelijk met No 3, de vierde plaats in.

In aanmerking genomen het geringe krachtsverschil, dat er tussen de 1^e en 2^e klas DHVB bestaat, kunnen wij eindelijk na zoveel competities in het jaarverslag vermelden, dat Lens zich ontrukkt heeft aan de greep, waarin het sedert jaren gekneld was, afgedaan heeft met de begrippen: onderste plaats en degradatie-wedstrijden en de belangrijke publieke opinie heeft gewijzigd. De publieke opinie, welke de naam van Lens 1 vereenzelfdigde met sympatiek verliezer!! Bravo!!

Wij komen tans op een ander terrein en wel de betrekkelijkheid van dit verslag. Wanneer wij immers zeggen, dat het goed gaat, dan wordt de toestand van heden vergeleken met en af gemeten naar een vroegere. En was deze slecht of ongunstig, dan kan een iets betere situatie, die in feite nog precair, inn elk geval niet schitterend is, reeds goed genoemd worden. Dit nu is in zekere mate het geval met dit overzicht. De relativiteit springt direct in het oog, wanneer wij de verrichtingen van de elftallen "goed" genoemd hebben. Beter zou geweest zijn te vermelden: de prestaties van de elftallen steken relatief gunstig af bij de vroegere. Want absoluut genomen zijn deze nog slecht!

Het bestuur had hiervoor een open oog, getuige de installatie van de Technise Commissie, welke in April 1938 een feit werd. Hierin namen zitting de heer C. Halleen, technisch leider, en de leden Jac. v.d. Kleij en C. Bontje, alsmede de heer W. van Boheemen. De werkzaamheden van de commissie gingen allereerst uit tot het ontwerpen van een trainingsplan voor de zomermaanden, hetwelk door een speciaal hiervoor belegde senioren-vergadering op 29 April j.l. werd goedgekeurd. De senior-leden werden ondergebracht in een A- en B-klasse, waarvan de trainings-avonden respectievelijk op Dinsdag en Donderdag werden vastgesteld, terwijl voor de junioren de Zaterdagmiddag werd aangewezen. De training trad op 17 Mei in werking.

Als basis voor haar werkprogram stelde de commissie de grote noodzakelijkheid tot opvoering van het spelpeil, d.i. de verbetering en de vermeerdering van de technische vaardigheid van onze spelers; alle aandacht werd hierop geconcentreerd. Alle nadruk werd gelegd op deze cursus in het voetbalspel. De commissie achtte het noodzakelijk, het tot op heden gebruikelijke zomervoetbal aan de leden te ontzeggen, omdat deze afleiding niet paste in het kader van de training. Men volgt immers eerst een cursus en daarna gaat men heen om het geleerde in practijk te brengen. Zo redeneerde de technische commissie; en terecht! Tussentijdse wedstrijden leiden af en verminderen het enthousiasme; brengen een verkeerde gesteldheid en ontnemen de noodzakelijke rust na een vermoeiend en inspennend voetbalseizoen. Een doelmatige en intensieve training echter houdt de spelers fit en zorgt tevens voor de nodige rust; doet in de spelers een drift groeien naar de competitie, verlangend als ze dan zijn te tonen wat de training hen leerde.

De Technise Commissie heeft haar plan bewust en weloverwogen opgezet; dat zij hier dankbaar aangegeven. Moge zij ook in het a. s. seizoen vrucht van haar werk zien door goede prestaties over alle linies.

Wij weten, dat dit systeem zijn bezwaren heeft en door velen niet met enthousiasme is ontvangen. Speciaal geldt dit voor de junioren, wier geest nog niet bevattelijk is voor het nut van een ernstige training en wier verlangens meer uitgaan naar het voetbalspel in wedstrijdverband. Wij kunnen ons zulks indenken en zullen trachten, door een enigzins soepele toepassing van de desbetreffende bepalingen, aan de wensen van de junioren en enkele anderen tegemoet te komen, zonder echter het beginsel, als hierboven uiteengezet, prijs te geven. Want wij zijn er van overtuigd dat wij, voortgaande op deze weg, moeten slagen.

Nog steeds verkeert Lens 1 in de lagere regionen; de mogelijkheid tot promoveren is in ruime mate aanwezig. Wij herinneren ons nog steeds de vroegere plaats in de I.V.C.B. Deze gedachte laat ons niet los. Zij vormt de menselijke prikkel tot

voortgang. Naast de opvoeding van de jeugd in Katholieke zin vormt dit het doel van ons streven. Nu de structuur van de vereniging gewijzigd is, nu een andere conjunctuur is ingetreden, nu gaat ons streven verder dan handhaving van het bereikte alleen, en de consolidatie daarvan. Nu moeten wij verder hogerop!

B e s l u i t

Laten wij eerst echter dankbaar zijn voor hetgeen dit jaar onder Gods zegen is tot stand gekomen.

Wij onthouden ons van bewieroking en persoonsverheerlijking; wij zullen niet in rethorische bewoordingen dank brengen en lof toeizwaaien. In dit verslag hebben wij oorzakelijk verband gelegd tussen de bestuursuitbreiding en de evolutie. Dit hield reeds een dankwoord in. En verder willen wij alle commissies oprecht dank zeggen voor hun medewerking: de elftalcommissie, de kascommissie, de pers- en propaganda-commissie, de feestcommissie, de juniorencommissie, de technische commissie en bovendien den heer J.v. Liempt voor de gemaakte propaganda in de Sportillustratie, alsmede de dames van de consumptie-tent voor hun belangloze opoffering en hun toewijding.

Kort, maar gemeend!

Iets meer woorden willen wij besteden aan het komende tijdvak!

In de aanvang van dit overzicht hebben wij opgemerkt, dat het tempo van handeling, door het bestuur ingezet, door de leden werd overgenomen; dat ieder lid meer dan vroeger voelde, dat hij mede verantwoordelijk is voor het goede verloop van onze acties; dat de geest en de mentaliteit gunstige zin een wijziging onderging.

Doch ook dit is weder betrekkelijk! Het kan veel beter!

Te veel wordt er vergeten, dat het bestuurslichaam er slechts is om te leiden, te organiseren, om voor te bereiden.

Te veel heerst nog de mening, dat het bestuur er uitsluitend is, - om ons populair, uit te drukken - voor het opknappen van de baantjes en het verrichten van allerlei voorkomende werkzaamheden.

Dit is niet de opvatting. Dit is niet de geest, waarin grote dingen tot stand komen.

Elk lid moet iets doen!

Vegetatie van velen op het werk van enkelen leidt tot een geest van misnoegen en van prikkelbaarheid bij het bestuur en verder tot conflicten. En wie kan daarbij gebaat zijn? Wij wensen leden te hebben en geen parasieten.

Want in dit laatste geval komt het geheel niet tot wasdom en tot volle bloei!

Deze woorden zijn niet als verwijt bedoeld; eerder tot opwekking!

Velen van ons hebben dit jaar medegewerkt. Wij zijn hen oprecht dankbaar. Wij hopen slechts, dat andere leden hun geest mogen overnemen en zich ook van hun plicht, als lid, bewust zullen worden. Waar deze plicht uit bestaat?

Uit kleinigheden, zoals het hele leven uit kleinigheden is samengesteld! Het bestaat in een vriendelijk woord, in het nakamen van de burgerlijke beleefdheid in de omgang met de leden en het bestuur, in het halen van een bal, in het afhalen van de doelnetten, in het neerzetten óf wegnemen van een hoekvlag, in het hulp bieden, waar hulp nodig is, in een belangstellende vraag, in het vervullen van de rol als gastheer, wanneer een vereniging op bezoek komt, en zo verder.

Indien deze geest van medewerking en medeleven vaardig zou worden over de gehele vereniging, dan kan L.E.N.S. in zijn streven, als hierboven besproken, gerust zijn. Dan komt Lens er!

De inhoud van dit rapport zal verdoezelen en langzaam uit Uw geheugen verdwijnen. Misschien zullen enkele passages afdalen tot Uw onderbewustzijn. Goed! Acco'rd! Mogen echter deze laatste woorden U bijblijven en U steeds fris voor de geest staan. Mogen deze woorden de polsslagen worden van het verenigingsleven in het komende jaar!

(get.)

A. Walhain

Secretaris,

-o-o-o- o-o-o-o-o-o-